

MESAJUL 20

„Să facem ca Biserica să fie casa și școala de comuniune”*

Mesajul Papei Ioan Paul al II-lea către participanții la Adunarea Plenară a Fraternității Catolice a Comunităților și Asociațiilor Carismatice de Alianță, Roma, 7 noiembrie 2002

„Dumnezeul speranței să vă umple de toată bucuria și pacea în credință, ca să prisosiți în speranță, prin puterea Duhului Sfânt”¹.

Vă salut cu aceste cuvinte ale Apostolului Paul, cu ocazia Conferinței voastre ținute la Roma în acest timp. Aceasta este într-adevăr o ocazie de aducere de mulțumire plină de bucurie: celebrarea a treizeci și cinci de ani de Reînnoire Carismatică Catolică în Biserică. În drum spre al douăzeci și cincilea an de Pontificat, vă mulțumesc pentru rugăciunile cu care m-ați însoțit și pentru fidelitatea pe care o aveți pentru slujirea ce mi-a fost încredințată. Contribuția voastră la viața Bisericii, prin mărturia credincioasă pe care o dați despre prezența și acțiunea Duhului Sfânt, a ajutat mulți oameni să descopere în viețile lor frumusețea harului ce li s-a dat la Botez, poarta către viața în Duh². I-a ajutat să cunoască puterea revărsării depline a Duhului Sfânt conferite la Mir³. Mă unesc cu voi în lauda adusă Prea Sfintei Treimi pentru lucrarea Duhului, care continuă să-i atragă pe oameni tot mai mult în viața lui Cristos și să facă mai desăvârșite legăturile lor cu Biserica⁴.

Reflecția voastră privind „Viața de familie, promovarea tineretului și promovarea umană” nu poate să nu vă deschidă inimile și mințile la nevoile omenirii, în timp ce această luptă să-și găsească scopul într-o lume prea des tulburată de o „criză de sens”⁵. Voi sunteți pe deplin conștienți de urgența unei noi evanghelizări, o evanghelizare a culturii, pentru ca viața să poată fi marcată mai degrabă de speranță, decât de teamă ori scepticism. În Scrisoarea mea Apostolică *Novo Millennio Ineunte* i-am încurajat pe toți să aibă încredere în cuvintele lui Cristos, adresate lui Petru, de „a înainta în larg” („*Duc in altum*”, Lc 5, 4). Vă încurajez să faceți din comunitățile voastre semne vii de speranță, faruri ale Veștii celei Bune a lui Cristos pentru oamenii timpurilor noastre.

A fi martori autentici ai speranței înseamnă a fi martori autentici ai adevărului și ai viziunii asupra vieții, care sunt încredințate Bisericii și proclamate de ea. Comuniunea în credință și viață, în unire sinceră cu Urmașii Apostolilor, este ea însăși o mărturie puternică a ancorării în adevărul de care lumea are atâta nevoie. Marea provocare a acestui nou mileniu este, deci, de a face din Biserică „casa și școala de comuniune”⁶. Și ceea ce este o provocare pentru întreaga Biserică este desigur o provocare și pentru Fraternitatea Catolică a Comunităților și Asociațiilor Carismatice de Alianță. Fidelitatea față de natura *eclezială* a comunităților voastre va asigura ca rugăciunile și activitățile lor să fie instrumente ale misterului profund dătător de viață al Bisericii. Aceasta le va determina însăși capacitatea de a atrage noi membri. Deci, cu Sfântul Petru vă încurajez să dați seamă despre speranța care este în voi; dar să o faceți cu blândețe și respect⁷.

* Traducere din versiunea în limba engleză – din mesajul original în limba italiană (Biroul ICCRS).

¹ Romani 15, 13.

² Cf. *Catehismul Bisericii Catolice*, nr. 1213.

³ *Ioi*, nr. 1302.

⁴ Cf. *Lumen Gentium*, 11.

⁵ *Fides et Ratio*, 81.

⁶ Cf. *Novo Millennio Ineunte*, 43.

⁷ Cf. *1 Petru* 3, 15-16.

Încredințez lucrările Conferinței ocrotirii neclintite a Mariei, Maica Bisericii și Scaunul Înțelepciunii. Vă dau din inimă, fiecăruia dintre voi și comunităților pe care le reprezentați, Binecuvântarea mea Apostolică.